

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Ibsen per la teulada

La història. Carmona, Sevilla, ara. Abel, nou líder d'esquerres a la presidència de la Junta d'Andalusia, rep l'ajuda de Nora, l'esposa, que havent demanat diners es troba enxampada en un xantatge que farà perillar la carrera d'Abel.

Les formes. Fa 140 anys, Henrik Ibsen va escriure 'Et dukkehjem' (Casa de nines), considerada la primera obra de teatre genuïnament feminista, qualificatiu que ell va negar. Era qüestió d'hores que en el fulgurant

maremàgnum 'MeToo' que ens sacseja, la Nora ibseniana fes acte de presència vindicativa. 'Animales sin collar' n'és l'actualització. A banda de la gens inspirada simbologia del títol (els animals sense collar són les dones!), el melodrama amb vocació tràgica que s'ha

inventat el debutant Jota Linares (Cadis, 1982), s'entreté, sense entretenir gens, en els paranys d'un thriller de càmera i assaig, on la càmera tafanera auscultava els racons i els racons casolans (finestres i portes, la gàbia buida, l'ocellet escàpol, els llibres), obrint-se a les planúries polsoses de l'Andalusia seca, ves a saber amb quin nostàlgic sentit iconogràfic. Jota Linares cau en l'ambició del debutant amb pressa per demos-

trar que és autor. Emparant-se sota la frondosa ombra d'un Ibsen sabotejador del matrimoni burgès, 'Animales sin collar' pretén armar una tragèdia transcendent. Tot barrejant la denúncia política i la boira feminista. Així, sona a que el Jota Linares tenia clar, massa, com acabar la seva adaptació de la Nora escapant de l'andalusa caseta de ninots. Va estar un altre dramaturg nòrdic, el paranoic August Strindberg, qui va sentenciar que si ja tens el final de la his-

tòria, només cal retrocedir unes quantes escenes per trobar el principi. O allò prou inconsistent de començar la casa per la teulada. Com sigui, 'Animales sin collar' té al seu favor una excel·lent nòmina d'intèrprets que venen a acreditar l'escola andalusa (Natalia de Moli-

na) i catalana (Daniel Grao). **El fons.** Per daurada que sigui la gàbia, convé tocar el dos. **La imatge.** Nora descordant-se el quimono amb que l'esclavitza Abel. **La frase.** 'Ya no tiene ninguna gracia tener un collar al cuello', clama la Nora. Ni pel Sim, el meu amic de quatre potes. **La recomanació.** Addictes a les primeres pel·lícules dels aprenents a autor.

Animales sin collar

Director: Jota Linares. **Intèrprets:** Natalia de Molina, Daniel Grao, Natalia Mateo, Borja Luna. **Espanya, 2018. 96'. JCA Alpicat.**